

תצוה - ז' אדר חט"ז

שם משה לא נזכר בפרשת תצוה, דבגילוי אין נראה שם משה, דבגילוי הרי זה הסתלקות, אך בפנימיות הרי זה גילוי העצם דמשה, שלכן כל תיבה בפרשה הוא חלק מ"ואתה תצוה", ש"אתה" הוא עצם משה שלמעלה משם.

שמו של משה לא נזכר בפרשת תצוה, וזהו רמז להסתלקות משה בז' אדר שחל בסמיכות לפרשת תצוה. אך לכאורה צריך להבין, הרי ז' אדר הוא גם יום לידת משה, ואדרבא בגמרא כתוב ש"לא היה יודע שבשבעה באדר מת ובשבעה באדר נולד", וברש"י: "כדאי הוא יום הלידה שיכפר על המיתה"?

ויובן בהקדים דברי הגמרא: "כשם שמשנכנס אב ממעטין בשמחה כך משנכנס אדר מרבים בשמחה". וברש"י: "משנכנס אדר, ימי ניסים היו לישראל פורים ופסח". וצריך להבין מהו שייך פסח לכאן?

ויובן בהקדים "כשם שמשנכנס אב" - שפירושו שמשנכנס אב ממעטים בשמחה (דוקא אב ולא בשאר החדשים שבהם אירעו צרות לאבותינו) מפני (א) שהוכפלו בו צרות. (ב) בו ישנו יום חייב - ט' באב - שהוקבע לבכיה לדורות. והנה על דרך זה הוא בחודש אדר, שיש בו יום זכאי, לידת משה, והוכפלו בו הניסים, פורים ופסח, שלידת משה שהוציא את בני ישראל ממצרים הוא ענין פסח.

והנה הטעם שמתענים בז' אדר, הוא כדי לעורר לתשובה ביום זכאי (ולא מפני שאירע בו צרה).

והנה בטעם שלא מצינו שהוקבע ענין של שמחה בז' אדר אף שהוא יום זכאי שפועל על כל החודש, יש לומר שזהו מפני שז' אדר הוא ענין נעלה מאוד ולכן אינו בא בגילוי.

דהנה בעת הלידה אין הצדיק בגילוי, וביום ההסתלקות הגילוי לתלמידיו מ"רוח רבם העצמית" הוא באופן של רוממות שאינו נראה בעולם הזה.

וזהו הביאור ששם משה לא נזכר בפרשת תצוה, דבגילוי אין נראה שם משה, דבגילוי הרי זה הסתלקות, אך בפנימיות הרי זה גילוי העצם דמשה, שלכן כל תיבה בפרשה הוא חלק מ"ואתה תצוה", ש"אתה" הוא עצם משה שלמעלה משם, "תצוה" - שהוא מקשר אותנו עם העצמות.